

٦

سِتِّينَ أُصُولًا

الأصول الستة
(پښتو)

مؤلف

شيخ الاسلام محمد بن عبدالوهاب
-رحمه الله-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

 Telephone: +966114454900

 ceo@rabwah.sa

 P.O.BOX: 29465

 RIYADH: 11557

 www.islamhouse.com

د الله په نوم سره (پیل کوم) چې ډېر زیات مهربان، بې حده رحم کونکی دی.

تر ټولو عجیبه، او د زورور پاچا پر توان سترې دلالت کونکې نخبې هغه شپږ اصول دي چې الله تعالی عوامو ته دومره بڼې روښانه کړي دي، چې د چا په گمان کې هم نه راځي، بیا لدې وروسته هم له ډېرو کمو خلکو پرته د نړۍ ډېر هوښیاران او د بنیادمو عاقلان په کې غلط شوي دي.

لومړی اصل

دين يوازې الله لره خالص كول چې شريك نه لري، او د دې د ضد بيانول چې له الله سره شريك نيول دي، او اكثريت قرآن كريم له بېلا بېلو لارو دا اصل په داسې ژبه بيانوي چې د عوامو هغه تر ټولو غبي هم پرې پوهېږي، بيا چې اكثريت امت هغسې شو څنگه چې دى، شيطان ورته اخلاص د نېكانو په كم گڼلو او د هغوى په حقونو كې د تقصير كولو په بڼه څرگند كړ، او له الله سره شرك يې ورته د نېكانو او د هغوى د پيروانو د محبت په شكل كې څرگند كړ.

دويم اصل:

الله په دين کې پر يووالي امر کړی او له بېلتونه يې په هغه کې منع کړې، الله دا (خبره) تر دومره حده بيان کړې ده چې عوام پرې پوهېږي، او مور يې له دې منع کړي يو چې د هغو خلکو غوندې شو چې له مور مخکې سره بېل شول او اختلاف يې وکړ نو هلاک شول، او دا يې ياده کړې ده چې هغه مسلمانانو ته دين کې پر يووالي امر کړی او له تفرق څخه يې په کې منع کړي دي، او دا نور هم له هغه څه ښه څرگندېږي چې په دې اړه د خلکو ژبو عجيب او غريب شيان ويلي دي. بيا خبره تر دې ورسېده، چې د دين په اصولو او فروعو کې اختلاف علم او ديني پوهه شوه، تر دې چې دين کې د يووالي خبره کونکي يوازې زنديق او لېونی وبلل شو.

درېيم اصل:

بشپږ يووالی په دې کې دی چې د هغه چا خبره واورو او ومانو چې پر موږ مشر شوی دی، اگر که حبشي مري وي، الله دا خبره په کافي شافي ډول بيان کړې ده، چې هم يې شرعا بيان کړې او هم يې د هغې اندازه بنودلې ده، بيا دا اصل داسې شو چې ډېری هغه خلک ترې ناخبره وو چې د علم دعوه يې کوله، نو عمل به پرې څنگه وي؟.

څلورم اصل:

د علم او علماوو او فقهيې او فقاوو بيان، او د دې بيان چې څوك علماء نه دي خو هسې يې ځانونه د هغوى په څېر كړي دي، او الله پاك دا اصل د البقرې سورت په لومړيو كې بڼه روښانه كړى دى، فرمايي: (اى د اسرائيل (يعقوب) خپلخاني! (تاسو خو لږ) زما نعمتونه در ياد كړئ هغه چې در پېرزو كړي مې دي او ما سره كړې وعده پوره كړئ تر څو تاسو سره په وعده وفا وكړم). " [البقرة سورت، ۴۰ آيت].

تر دې قول پورې يې: (اى داسرائيل اولادې (بيا هم) زما هغه نعمتونه در ياد كړئ چې پر تاسو مې پېرزو كړل او دا چې په ټولو خلكو مې غوره وگرځولئ). " [البقرة سورت، ۴۷ آيت].

دا په هغه څه نور هم واضحه بري چې سنتو كې يې په اړه ډېرې روښانه څرگندونې راغلې دي او بې سواده غبيان هم پرې پوهېږي. بيا دا نا اشنا شى وگرځېد، بدعتونو او بې لارو ته د علم او فقهيې نوم ورکړل شو او د دوى لوى كار حق او باطل سره گډول وو. او هغه علم چې الله پر خپلو بندگانو فرض كړى، د هغه ستاينه د زنديق او لېوني كار شو، او هغه سړى فقيه او عالم گڼل كېده، چې له دې علمه انكار وكړي، دښمني يې وكړي او هغې نه په ځان ساتنه او منع كولو كې تصنيف وكړي.

پنځم اصل:

د الله سبحانه و تعالی له لوري د خپلو دوستانو بيان او د دوی او د هغو خلکو تر منځ بېلتون چې دوی سره مشابهت کوي خو په اصل کې د الله دښمنان او منافق او فاجر خلک دي، په دې کې یوازې د آل عمران سورت یو آیت بس دی چې دا دی: (ورته وایه که په رښتیا الله سره مینه کوئ نو زما (خبره) منی، الله به هم درسره مینه وکړي). " [آل عمران سورت، ۳۱ آیت]

او بل د المائدې سورت یو آیت چې د الله جل جلاله دا قول دی: (ای مومنانو! په تاسو کې چې څوک له خپله دینه وگرځېد نو ژر به الله داسې خلک راوړي چې الله ته گران وي او الله هغوی ته گران وي). " [المائدة سورت، ۴۰ آیت]

او د یونس سورت یو آیت چې د الله عز وجل دا قول دی: (واورئ! یقینا څوک چې د الله دوستان دي پر هغوی نه څه وپره شته او نه خپه کېږي). " [یونس سورت، ۶۲ آیت].

بیا دا اصل د ډېری هغو خلکو په نزد چې د علم دعوه کوي، ځان له ټولو خلکو ډېر په سمه لار بولي او ځانونه د شریعت ساتونکي بولي داسې شو، چې د الله وليان باید هر ورو مرو د رسولانو پېروي پرېږدي او که چا دا پیروي وکړه نو هغه له وليانو څخه نه دی، دغه راز جهاد باید پرېږدي او که چا جهاد وکړ نو هغه ولي نه دی، دغه راز ایمان او تقوا باید پرېږدي، نو که چا ایمان او تقوا ټینګ کړل هغه له اولیاوو څخه نه دی، پا که ربه مور تا نه بڅښنه غواړو، بې شکه ته د دعا اورېدونکی یې.

شپږم اصل:

د هغې شېبې رد چې شیطان د قران او سنت په ترک او د بېلا بېلو او مختلفو رایو او نفسي غوښتنو په پیروی کې ایښې ده، او هغه دا چې پر قران او سنت یوازې مطلق مجتهد پوهیږي او مجتهد دې ته وايي چې داسې داسې صفتونه په کې وي، داسې صفتونه چې ښايي په ابوبکر او عمر کې هم ټول پیدا نه شي. نو که انسان داسې نه وي نو حتماً او بې له شک او اشکاله دې له دې دواړو مخ واړوي، او څوک چې په سمې لار پسې گرځي نو هغه زندیق او یا لېونی دی ځکه په دې دواړو پوهېدل سخت دي.

نو الله لره حمد او پاکی ده چې الله څومره ډېره دغه خبره روښانه کړې ده، هم شرعا او هم د اندازې له مخې، هم د پیدایښت او امر له مخې، چې دا لعنتي شېبه یې له څو وجوهو رد کړې ده، تر دې چې د عامه ضرورتونو تر حده رسېدلې، خو ډېری خلک نه پوهیږي. "(د هغوی په زیاترو باندې (د عذاب) خبره رښتیا شوې ده نو (اوس) دوی ایمان نه راوړي (7) بې شکه موزې په غاړو کې ځنځیرونه وراچولي چې تر زنو پورې یې دي نو سرونه یې نېغ پاتې دي (8) او د هغوی مخې ته مو هم دېوال جوړ کړی او تر شا یې هم دېوال او پرده مو پر (سترگو یې) اچولې نو (اوس) هغوی څه نه ویني (9) او پر دوی برابره ده که ته یې ډاروې یا یې نه ډاروې هغوی خو ایمان نه راوړي (10) ته خو ایله هغه څوک ډارولای شي چې په دې نصیحت پسې روان وي او په غیبو له رحمانه وپېرې نو هماغه ته د بخښنې او پتمن اجر زېری ورکړه)." [یس سورت: 7 - 11 آیتونه]

پای.

والحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم تسليمًا كثيرًا إلى يوم الدين.